

10. మళ్లీ కన్యాశుల్కం

కన్యాశుల్కం

నాటకాన్ని తలుచుకుని రకరకాల కులాసా కబుర్లు ఎన్నయినా చెప్పుకోవచ్చును కదా.

1980లో జరిగిన ఈ సంఘటన అవధరించండి :-

నేను పనిచేస్తున్న సంస్థకి మేనేజింగు డైరెక్టరుగా అప్పారావు గారనే ఒకాయన వచ్చారు. ఆయన ఇక్కడ జాయిన్ కాకముందే ఆయన ఎలాంటి వారూ, ఆయన బలహీనతలు ఏమిటి అని ఆరా తీసి మా ఎడ్మినిస్ట్రేటివు ఆఫీసరు అందించిన సమాచారం ఏమిటయ్యా అంటే సదరు అప్పారావుగారికి 'లలిత కళలయందు అభినివేశం' ఉందని; సంగీత కచేరీలూ నాటకాలూ కవిత్వాలూ (చేయించడం, వేయించడం, చెప్పించడం) మొదలైన సరదాలున్నాయని.

ఆయన జాయినైన అయిదో రోజున మా జనరల్ మేనేజర్ శ్రీనివాసన్ గారు ఆయన చేంబర్సుల్లోకి వచ్చారు. ఆఫీసు పనికి సంబంధించిన మాటలు అయ్యాకా, జి.ఎమ్.గారు "ఇదేమిటి సార్, ఈ పుస్తకాల దొంతర ఇలా నేలమీద ఉంచేశారు? తమకి అభిమతం అయితే వీటికోసం ఒక షెల్ఫ్ వంపిస్తాను." అన్నారు.

"నోనో, మిస్టర్ శ్రీనివాసన్, డోంట్ బాదర్ యువర్ సెల్ఫ్ అవి వొట్టి తెలుగు పుస్తకాలు!"

శ్రీనివాసన్ గారు ఆ దొంతరల్లోంచి చొరవగా ఒక పుస్తకంలాగా "ఓ, మైగుడ్ నెస్! సోఫోస్టిక్ గ్రీకు నాటకం - తెలుగు అనువాదం శ్రీ అప్పారావుగారు! చెప్పేరే కాదు, సార్!" అన్నారు.

"శ్రీనివాసన్ గారూ, మీకు తెలుగు కూడా వచ్చా?"

"అయ్యో, నేను తెలుగు వాణ్ణేనండీ బాబూ! నన్ను రిక్రూట్ చేసిన ఆఫీసరు టమిలియన్. ఆయన శ్రీనివాస్ అనే నా పేరుని శ్రీనివాసన్ గా ఉదహరించడం వల్ల రికార్డుల్లో అలాగే ఉంది. ఐతే, దానివల్ల ఢిల్లీ లెవెల్లో కొంచెం లాభం ఉంది కదా అని అలా వుంచేసుకున్నాను." అని, ఆ ఎండకి ఆ గొడుగు పట్టేరు జి.ఎం.గారు.

అలాగ అప్పారావు గారు నాటకాలురాస్తారన్న సంగతి "బైటపడిపోయి", ఆ భోగట్టా సాంస్కృతిక సంఘం కార్యదర్శిగారికి ఒక సూచనగా వెళ్లింది; "అప్పారావు గారు రాసిన నాటకం ఒకటి స్టేజి చేస్తే దానికి అయ్యే ఖర్చుల నిమిత్తం రెండు వేల రూపాయలు సంక్షేమ నిధి నుంచి గ్రాంటు చేయబడును."

అప్పటికి పదిరోజుల్లో మా సంస్థ 27వ వార్షికోత్సవం ఉంది. ఆ సందర్భంగా 'కన్యాశుల్కం' ఆడుతామని నోట్ రోగానే శ్రీనివాసన్ గారు రెండు వేలు గ్రాంటు చేసి కూడాను, ఇంకో రెండు రోజుల్లో ప్రదర్శన ఉందంటూ వేసిన ఆహ్వాన పత్రం ముసాయిదా చూడగానే ఆ గ్రాంటు కాన్సిల్ చేసేశారు. కల్చరల్ అసోసియేషన్ శైక్లరీ అప్పటికే సొమ్ము డ్రా చేసి సగంపైగా ఖర్చు పెట్టేశాడు. ఇప్పుడెలాగా, అని లబోదిబోమంటేనూ, "ఆ నాటకం రాసింది ఎవడో గురజాడ అప్పారావుట కదా! నాకు ముందే ఎందుకు చెప్పలేదు? నేను మన ఎం.డి. అప్పారావుగారు రాసిన నాటకమే

స్త్రీ శిశువులను పుట్టకముందే (భ్రూణ) హత్యలకు గురి చేస్తారు.

కొన్ని జాతులవారు , కొన్ని కులాలవారు ... తమ సంప్రదాయాలను అనుసరించి... స్త్రీ శిశువులను పుట్టక చంపివేస్తారు. (ఈ రెండు రకాల నేరాలకు శిక్షలు లేవు.)

పరిస్థితులు ఇలా రూపొంది ఉత్తరోత్రా స్త్రీ అనేది అభ్యుత తగ్గే పదార్థమని గ్రహించలేని పురుషులు కొందరు; కట్టాల కారణంగానో, శీలప్రవర్తనల మీద అనుమానాల కారణంగానో (బిడ్డల్ని కనగల వయసులో ఉన్న) స్త్రీలను చంపివేస్తారు.

పోలీసుల చేత, లేదా రౌడీలు రాజకీయులు మొదలైన వారి చేత, మాన భంగాలకు గురి అయ్యే పరువపు వయస్సు స్త్రీలు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడతారు.

ఎంత రేటు ఉన్నా కొనుక్కోగల రెడ్లైట్ ఏరియాల వాళ్లు కొందర్ని కొనేసుకుంటారు. ఇలా, "కుటుంబ జీవితానికి" అనువయ్యే స్త్రీల సంఖ్య (లభ్యత) తగ్గిపోతుంది.

కుటుంబ వ్యవస్థలో స్త్రీ మనుగడ అధమాధమంగా వుందన్న ప్రబోధం తలకెక్కు తుంది.

వివాహ వ్యవస్థలో భద్రత తక్కువ అయిపోతున్న కొలదీ, స్త్రీలు; విద్యా, విజ్ఞానాల ప్రభావం చేత "మేం విడిగా కూడా బతగ్గలం" ధోరణిలో ఆలోచించి క్రమంగా గృహీణీత్వాన్ని నిరసించి, స్వతంత్రంగా సంపాదించుకోవడం బ్రతకడం అలవర్చుకొని; పురుషుల మీద ఎంత వరకు ఆధారపడాలి, వారిని ఎంత దూరంలో ఉంచాలి, గిరాకీ గల వస్తువు ధర ఎలా పెంచాలి- అనేవి తెలుసుకొని ఆచరిస్తారు.

"అబద్ధాలాడినా సరే ఆడపిల్లలు పుట్టరు..."

మళ్ళీ కన్యాశుల్కంలో మాటే తేవాలి. "పెయ్యతోటొచ్చిన ఆవు మేలు కాదా!" అని ఆలోచించి, పురుషులు స్త్రీల కోసం చెల్లించే శుల్కాన్ని పెంచుకుంటూ పోవచ్చు. పెద్ద కష్టం ఏమీ ఉండదు. డబ్బు పెరుగుతోందిగా. లక్ష అంటే రెండక్షరాలే కాని "జీవిత సహచరిణి" "సహధర్మచారిణి" అంటే ఇంకా ఎక్కువ అక్షరాలు కదా!

తస్మాత్ జాగ్రత్త!

✱

("ఆంధ్రభూమి" డెయిలీ: 28-11-1990)

